

28. jan. 1843

FAKTA

Dato:
28. jan. 1843

Sidetæl:
Dagbog A, side 126

Dagbogens placering:
Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:
Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit
Liv, København 1967, s. 140; Jesper
Svenningsen (red.): Seks år af et liv.
Johan Thomas Lundbye – Dagbøger
om tro, skæbne, kunst og kærlighed,
København 2018, s. 148-149

TRANSSKRIFTION

28 Jan

Da jeg i Skumringen gik til Høyens¹ Forelæsning mødte jeg i Bredgaden to Damer, af hvilke den Bageste vendte sig om og saae efter mig ligesom jeg var gaaet hende forbi. Jeg blev opmærksom og dreiede ligeledes Hovedet – det forekom mig: det var hende!² Skulde det slette Veir have holdt dem tilbage; imorges skulde hun jo have reist. – Hun har gjort mig til en svag Stakkel – kunde hun ogsaa gjøre mig modig og trøstig igjen! Jeg har forlænge og for meget givet efter for Drømmerier, hvad har jeg vundet? man spørger: hvad gaaer der ad Lundbye, hvorfor piber han og hænger med Hovedet? Det var vel, jeg hørte det; lad mig være opmærksom paa mig selv, at ikke for Mange skulle lade mig høre min Svaghed; er jeg kommet i Ord derfor, da bliver jeg let en Stakkel. Betroer man sig til Mange og hengiver sig til dem, træder de en i Snavset og leer en ud, nei! Livet er en Kamp fra Ende til anden – Kamp [for] Tro, Lykke, Udkomme, mod egne Lidenskaber! Men frisk og livlig maa man være, naar den skal vindes – jeg vil nødig klynke mere!!! –

¹ Kunsthistoriker N.L. Høyen (1798-1870).

² Louise Neergaard (1816-1895).

126.

28 Jan.

Da jeg i Skrimningen gik til Kløjens Forelesning mødte jeg
i Brodgaaden to Damer, af hvilke den Bagest vendte sig om
og saa efter mig ligesom jeg var gaadt hendes fortid. Jeg blev
opmærksom og lovede ligeledes blodet - det forkom mig:
Det var hende! Skulde det slotte Veis have holdt dem tilhage,
smanges skulde hun jo have aet ist. - Hun har gjort mig
til en svag Stakkel - kunde hun ogsaa gøre mig modig
og træstig igjen! Jeg har forlænge og for meget givet efter for
Drømmerier, hvad har jeg vundet? man spørger: hvad gaar
det ad Løndags, hvorfor græder hun og længet med blodet?
Det var vel, jeg brødt øst, lad mig være opmærksom paa mig
selv, at ikke for Mange skulle lade mig høre min Saa-
ked; er jeg kommet i Ond derfor, da bliver jeg let en Stakkel.
Betræer man sig til Mange og hengiver sig til dem, træder
de en i Sværet og lærer en ind, nei! Livet er Kamp fra
Ende til anden - Kamp for Tro, Lykke, Vikarisme, med egne
Liden skaber! Men frisk og livlig maa man være, naar den
skal vinde - jeg vil modig klykke mere!!!

30 Jan.

Jeg har bebragt mig, det maa have været en anden, da har
hjent mig - hun er borte! Jeg er hør fins og høje Aar, hvorfor
maa dog altid Ophøvelsdages. Ord om Theorip tone i mit Øre:
Thi, min Vis og uden Børn,
Vor Gritke henaad Veim kom,
Og end til den faste Tjorn
Ales stætted sin Alder om!
Jeg føler jeg en værdig Glæde; kjedsommelige Profema-
tionens optage mine Ofte middage og have lad mig at
skjønne paa de Toner jeg talbringer med mit store Maleri,